

1.1.2025 - Skrytá strana mince

Čtení: Lukáš 21,1-4; Mat. 25,1-13

Písně: 245 – Svatá doba; 497 – Tobě Pane dík;

716 – Z tvé ruky, Pane Můj;

384–Ó Pane můj; 422 – Dál přece nejdete sami.

„Proto nesudte předčasně, dokud nepřijde Pán, který odhalí, co je skryto v temnotách, a dá poznat myšlenky srdce, a pak každý přijme chválu od Boha.“ (1. Korintským 4,5)

Náš život se odehrává ve dvou sférách: zjevné a skryté. Příklad mince, nebo medaile) - obrázek

Obě jsou důležité, obě rozsáhlé. Skrytá sféra je naším tajemstvím, je určena pouze nám. Otevřená sféra je naproti tomu „na prodej“, pro druhé. Proto se snažíme, aby naše „zboží“ bylo atraktivní a pěkně zabalené, aby se dobře prodávalo.

Toto zboží není vždy té nejlepší kvality. Je to prostě to, co jsme. Ale je možné to či ono „příkrášlit“, takže se snažíme naši průměrnost pěkně zarámovat. Děláme to gesty, slovy, dobrou tvář, udržováním dobrozdání.

Proto politici dbají na to, aby pro ně byly zájmy jejich voličů nejdůležitější. Na schůzích se srdečně zdraví, pozdraví, hodně slibují a zvou lidi na svou kampaň. Pak se ale ukáže, že jim jde hlavně, ne-li pouze, o jejich vlastní zájmy.

V práci většinou předstírají, že jsou šťastní, milují své rodiny a žijí pro ně. A pak se tak neradi vracejí domů...Oficiální stránka života celebrit ve světě filmu nebo politiky vypadá okouzlejícím způsobem, zatímco realita může být někdy velmi bezútěšná.

Zdá se, že svět vyšel z přesvědčení, že místo toho, aby ukázal hrůzu, ostudu a bídu – je lepší klamat sám sebe a kochat se „obrazy – reklamami“.

Proto žijeme ve světě zdání a podléháme reklamním trikům, že prezentované věci jsou, to nejlepší, nejpřínosnější, nejdokonalejší a nejkrásnější. Svět žije v naprostém „pokrytectví“.

Hádající se páry, často na pokraji rozvodu, chodí v neděli ráno ruku v ruce do kostela. S úsměvem vyvázejí svůj šťastný obraz.

Takové pokrytectví je skutečnou hrozbou i pro církve a každého věřícího.

V Bibli najdeme mnoho takových příkladů, z nichž „exemplárním“ je církve v Laodiceji (Zjev 3,17). Jejich 'zboží' bylo přední značky, byli se sebou velmi spokojeni: „Bohatý jsem, nic nepotřebuji“. A Boží hodnocení bylo otřesné: „ubožák a chudák, slepý a nahý“. Boží slovo nás napomíná

jasně a zřetelně: Pán Bůh vidí komplexně zjevnou i neviditelnou sféru. A neviditelná sféra je pro něj důležitější. O dvou groších, které vdova vhodila do pokladnice, se mluví i dnes. Pán Ježíš tuto chudou ženu vyčlenil, protože otevřená stránka jejího života byla v souladu s tou skrytou.

Pán Bůh se dívá na to, co je v srdci člověka. „...Tento lid se ke mně přibližuje ústy a ctí mě rty, ale jeho srdce je ode mne daleko...“ (Iz 29,13). **Pán Bůh takto vyjádřenou úctu nepřijal, protože to, co bylo vnější, nebylo zakryto tím, co bylo vnitřní.**

„Roztrhněte svá srdce, a ne svá roucha“ (Joel 2,13), říká Bůh, - když se pokání ‚na exportu‘ neshodovalo se stavem srdce.

Mnoho věřících je dnes spokojených, protože jejich vnější sféra vypadá dobře a má vysoké známky. Často však jejich skutečný duchovní život, sféra skrytá před lidmi, představuje žalostný pohled. Protože víme, že „Bůh bude soudit skryté záležitosti lidí“ (Řím 2,16), měli bychom věnovat zvláštní pozornost svým „skrytým záležitostem“ a **střežit své srdce více než cokoli na světě** (Přísl. 4,23).

Bůh ví, kdo se ráno doma hádal a v společenství (nebo ve společnosti) se na všechny usmívá a hraje si na šťastné a někdy i na pokojné Boží dítě.

Bůh ví, kdo se v sobotu večer napil z nečistých pramenů tohoto světa, a v neděli působí dojmem, že je „uchvácen přinejmenším do třetího nebe“.

Bůh ví, kdo nosí v srdci hněv a žárlivost a kdo je oficiálně laskavý a srdečný.

Bůh ví, kdo celý týden usiluje jen o svou vlastní existenci, o své vlastní zájmy, a v neděli ráno si „vyhradí“ třeba jen dvě hodiny pro Pána Boha.

To ví jen Bůh. Nikdo jiný to vědět nemusí. A to stačí.

Boží slovo oznamuje, že přijde čas, kdy se ukáže, co bylo skryto, „co jsi mluvil ve tmě, bude slyšet na denním světle, a co jsi šeptal v komnatách do ucha, bude se hlásat na střeších“ (Luk 12,3). Tehdy bude odhalen celek našeho života: zjevná i skrytá sféra, a na tomto základě budeme souzeni. Kolik hanby, kolik pláče a rozechvění pak bude!

Jeden muž měl vidění: Čas jeho putování po zemi skončil a přišel k němu Ježíš: - Vidíš, Pane Ježíši, kolik jsem ti toho dosvědčil,“ řekl křesťan a ukázal velké pole oseté pšenící. - A to je setba mých modliteb za ztracené duše, za mé bližní, za mou rodinu. A zde je setba mých hmotných věcí, které jsem snesl pro tvou věc,“ řekl a očekával Ježíšovu chválu.

- *Dobře, synu. Ale pojď, chci ti ukázat i jiná pole. Je také tvoje,* řekl Ježíš a vedl ho k velkým polím zarostlým plevellem. Křesťan zbledl. Uhodl, že to je také jeho osevní plocha. Mnohokrát ve svém srdci choval zášť, pýchu,

nečisté myšlenky, kritiku, odsuzování, pomluvy.... Netušil, že i toto vyrostete a bude

„Nemylte se. Bůh se nenechá vysmívat, neboť co člověk zaseje, to také sklídí“ (Gal 6,7). Za věrný a zbožný tajnůstkářský život se člověk od lidí pochvaly nedočká. Naši vnitřní čistotu lidské oči nevidí, ale Bůh ji jistě vidí. Čtete, že Hospodinovy oči zkoumají celou zemi, aby našly ty, kdo k němu mají upřímné srdce (2 Paralip. 16,9). **Za vytrvalý boj proti pokušením a žádostem vedený ve skrytosti nedostaneme na této zemi medaili, ale z Pánových rukou obdržíme věnec slávy.**

Náš život se má líbit ani ne tak lidem, jako Bohu. Proto by naše neustálá modlitba k Bohu měla být voláním po čistotě srdce, čistotě myšlení a čistotě života. Jde o to, aby se náš vnitřní život obnovil, očistil a posvětil. Abychom se stali podobnými Ježíši Kristu. Nejde o to, abychom byli velcí v očích lidí, jde spíše o to, abychom se líbili Bohu. Nezáleží na tom, co o nás říkají lidé, ale co si o nás myslí Bůh. Pokud je náš neviditelný život ponořen do Hospodina, bude se to odrážet i ve očividné oblasti. Taková důslednost přináší Bohu slávu a nám užitek. Pak jsme zapálenou svíčkou, která je umístěna na svícnu, aby svítila pro druhé (Mat 5,15).

To, že Pán Bůh vidí a soudí všechno, věděli už naši předchůdci ve víře.

Proto Josef unikl hříchu nečistoty, Mojžíš se v Egyptě vzdal pomíjivých hříšných požitků, hebrejská mládež se rozhodla odmítnout jídlo na stole pohanského krále a apoštol Pavel tváří v tvář momentálnímu poznání Ježíše Krista považoval všechno za nesmysl.

Není dobré spokojit se s tím, že nám nikdo v církvi nemůže nic vytknout, protože pak přichází pokušení trochu si dopřát, vzdát se modlitby a bdělosti. Apoštol Pavel napsal: *„Mně tedy pramálo záleží na tom, soudíte-li mě vy nebo jakýkoliv lidský soud. Vždyť ani já nejsem soudcem sám nad sebou; ničeho si nejsem sice vědom, tím však ještě nejsem ospravedlněn, neboť mým soudcem je Pán.“* (1 Kor 4,3-4).

Cílovou rovinkou našeho duchovního běhu není místo, kde o nás lidé už nemohou nic říkat. Oni vidí pouze očividnou sféru a nevidí naše nitro. Naše cílová rovinka je tam, kde se projeví rozdíl mezi těmi, kdo se zastaví u vytváření svůj zevní sebeobraz, a těmi, kdo i své nitro podřídí Boží vůli.

Jak moudrá a potřebná je i pro nás dnes Davidova modlitba: *„Bože, zkoumej mě, ty znáš mé srdce, zkoušej mě, ty znáš můj neklid, hled', zda jsem nesešel na cestu trápení, a po cestě věčnosti mě ved'!* A tak se stalo. (Žalm 139,23-24).

Drazí! Svět se bude i nadále sytit pokrytectvím, přetvářkou, stále větší nečistotou. To je totiž to jediné, co může dát, protože nic lepšího neexistuje.

V tomto světě je však, navzdory zdání, mnoho lidí, kteří mají dost ohňostrojů života a podobných náhražek. Hledají pravé světlo, které vychází z jediného zdroje světla – Ježíše Krista. A my tento poklad máme! Naším největším pokladem je „Kristus v nás, naděje slávy“! Snažme se tedy uvést obě sféry našeho života do souladu. Aby byl Kristus „v nás“ viditelný pro druhé. - Viditelný pro druhé.

Je tady další Nový rok a s ním i novoroční přání, nové naděje, nové plány. V této souvislosti bych rád citoval slova, která jsem kdysi četl:

„Do nového roku vám i sobě nebudu přát, aby se dařilo, byli zdraví, abychom žili Budu přát jen jedno – abychom byli věrní. Abychom neodcházeli. Nezradili ani na okamžik. Ani jediné zachvění svého srdce. Ani jediné zaváhání mysli. Abychom zůstali věrní Hospodinu.“

Všechno ostatní bude přidáno.... to jsou zaslíbení Boží.

Jaké přání do nového roku? Vykročme s tím nejlepším průvodcem – Ježíš nabízí, že půjde s vámi. Šťastný a požehnaný rok 2025!